

»Den mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Dansk Slagteriarbejderforbund samt Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund varslede Arbejdsstandsning *træder ikke i Kraft*. — Den mellem Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger og Dansk Slagteriarbejderforbund samt Dansk Kedel- og Maskinpasserforbund bestaaende Uoverensstemmelse, der truer med at medføre Arbejdsstandsning, vil være at afgøre ved en i dette Øjemed af Statsministeren nedsat *uvildig Voldgiftsret*. — Voldgiftsretten *bestaar af* tre Medlemmer; det ene Medlem er Formanden for Den faste Voldgiftsret, de andre to Medlemmer udpeges af Højesteret. Formanden udpeges af Præsidenten for Højesteret. — Voldgiftsrettens Kendelse er endelig og vil være at afsige inden den 13. April 1938. Kendelsen maa ikke give de nye Arbejdsvilkaar længere Varighed end 2 Aar.«

Ændringsforslaget forkastedes i *Folketinget* med 83 Stemmer mod 47. Det stillede paa ny af de samme Partier i *Landstinget*, hvor det blev forkastet med 37 Stemmer mod 31.

Retsforbundet gjorde lignende Synspunkter gældende som de af Venstre og Konservative anførte og ansaa det desuden i Længden for uholdbart at løse Arbejdskonflikter ved at lovfæste Mæglingsforslag; dette rummede Fare for ansvarsløs Afstemning, og man vilde derved udhule Forligsinstitutionen. Partiet stillede et selvstændigt Ændringsforslag om *Voldgiftsafgørelse* af Sagen, og man havde som Mønster for Voldgiftsrettens Sammensætning valgt det af Statsministeren i April 1934 fremsatte Forslag, der vedtoges af Folketinget med 109 Stemmer mod 1. Voldgiftsretten skulde herefter bestaa af tre Medlemmer, af hvilke de to (deriblandt Formanden), som maatte opfylde Betingelserne for Beskikkelse til fast Dommer i en ordinær Ret, skulde udpeges af Den faste Voldgiftsret, medens det tredje Medlem vilde være at udpege af Formanden for Forligsinstitutionen. — Ændringsforslaget forkastedes med 84 Stemmer mod 3.

Svend E. Johansen, som under 15. Marts var udtraadt af Retsforbundets Rigsdagsgruppe, tog ikke alene Afstand fra Lovforslaget, men ogsaa fra de to Ændringsforslag om at løse Problemet gennem tvungen Voldgift, idet det ikke syntes ham at gøre Sagen bedre, »at Rigsdagen delegerer sin Mangel paa Ret til Indblanding paa dette Omraade til en Voldgiftsret, hvis Afgørelse er endelig«.

Det frie Folkeparti vilde ikke under nogen Omstændigheder medvirke til en Afgørelse, der gik imod Slagteriernes Ønske. Det var ikke nok at henvise til, at de her foreslaede Lønninger laa paa Linie med Lønninger, hvorom der var opnaaet Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i andre Fag.